

آیین نامه اجرایی ماده ۳۱ قانون نظام صنفی

موضوع: درآمدهای اتحادیه‌های صنفی

ماده ۱- منابع مالی هر اتحادیه عبارتند از:

الف- حق عضویت افراد صنفی در اتحادیه.

ب- وجوه دریافتی در ازای ارائه خدمات، اعم از فنی و آموزشی به اعضای صنف.

ج- کمک‌های دریافتی از اشخاص حقیقی و حقوقی.

د- کارمزد وصول مالیات، عوارض و هزینه خدمات وزارتخانه‌ها، شهرداری‌ها و سازمان‌های وابسته به دولت.

ماده ۲- حق عضویت افراد صنفی عبارت است از مبالغی که هر عضو اتحادیه به منظور تأمین هزینه‌ها و مخارج اتحادیه مکلف به پرداخت آن بصورت سالانه می‌باشد.

ماده ۳- حق عضویت افراد صنفی بر اساس پیشنهاد اتحادیه مربوط و تأیید مجمع امور صنفی ذیربط و تصویب کمیسیون نظارت تعیین می‌گردد.

تبصره ۱- حق عضویت واحدهای صنفی می‌تواند با در نظر گرفتن رسته شغلی، موقعیت مکانی، متراژ واحد صنفی، درجه واحد صنفی و تراکم جمعیت منطقه استقرار واحد صنفی و وضعیت مالی فرد صنفی متفاوت باشد.

تبصره ۲- اتحادیه مجاز است حق عضویت متقاضیان پروانه کسب برای سال اول را تا سقف ۵ برابر و حداکثر به مبلغ دو میلیون ریال دریافت نماید. دریافت وجوه بیش از مبلغ دو میلیون ریال، بر اساس پیشنهاد اتحادیه و تأیید مجمع امور صنفی مربوط و تصویب کمیسیون نظارت و با موافقت کتبی معاون توسعه بازرگانی داخلی مجاز می‌باشد.

تبصره ۳- اتحادیه می‌تواند حق عضویت اعضاء صنفی را بصورت یک جا یا به تقسیط طی یک سال و حداکثر تا پایان سال دریافت نماید.

تبصره ۴- اتحادیه‌های صنفی مجازند سالی یک بار درخواست افزایش حق عضویت خود را به مجمع امور صنفی جهت رسیدگی و تصویب کمیسیون نظارت ارائه نمایند.

ماده ۴- اتحادیه می‌تواند در ازاء ارائه خدمات اعم از فنی و آموزشی به اعضای صنف، مبالغی را به عنوان حق خدمات آموزشی و فنی دریافت نماید.

تبصره- میزان حق خدمات آموزشی و فنی در اتحادیه‌های صنفی، بر اساس پیشنهاد اتحادیه و تأیید مجمع امور صنفی ذیربط و تصویب کمیسیون نظارت تعیین می‌گردد.

ماده ۵- اتحادیه‌های صنفی مجازند مبالغی را به عنوان کمک‌های داوطلبانه از اشخاص حقیقی و حقوقی به استثناء متقاضیان دریافت پروانه کسب با مجوز مجمع امور صنفی ذیربط دریافت نمایند.

ماده ۶- اتحادیه‌ها می‌توانند با انعقاد قرارداد با سازمان‌های خصوصی، ادارات مالیاتی، شهرداری‌ها، سازمان‌های وابسته به دولت وصول مالیات، عوارض و هزینه خدمات را عهده‌دار گردیده و مبلغی به عنوان کارمزد طبق مقررات دریافت و به حساب اتحادیه واریز نمایند.

ماده ۷- اتحادیه‌های صنفی موظفند جهت صدور، تمدید و یا تعویض پروانه کسب، وجوهی را که بر اساس پیشنهاد شورای اصناف کشور و تصویب کمیسیون هیأت عالی نظارت معین می‌گردد، از متقاضیان دریافت نمایند. وجوه مزبور به نسبتی که توسط کمیسیون فوق تعیین می‌شود به حساب اتحادیه، مجمع امور صنفی ذیربط و شورای اصناف کشور واریز خواهد شد.

ماده ۸- هیأت ریسه هر اتحادیه مکلف است کلیه درآمدهای خود که در ماده ۳۱ قانون نظام صنفی و ماده یک این آیین‌نامه تعیین گردیده را با افتتاح حساب جاری در یکی از بانک‌های حوزه فعالیت اتحادیه متمرکز نماید.

تبصره- هر اتحادیه مجاز است فقط یک حساب جاری و یک حساب سپرده در بانک داشته باشد.

ماده ۹- در صورتی که اتحادیه از عهده تأمین مخارج جاری برنیامده و این امر ناشی از سوءعملکرد مدیریت هیأت مدیره نبوده باشد، پس از بررسی لازم و تأیید مجمع امور صنفی ذیربط و تصویب کمیسیون نظارت نسبت به ارائه کمک مالی از مجمع مزبور اقدام خواهد شد.

تبصره- در صورتی که اتحادیه یاد شده به علت کمی اعضاء دچار مشکل مالی شده باشد، به پیشنهاد مجمع امور صنفی مربوط و تصویب کمیسیون نظارت نسبت به ادغام اتحادیه مزبور اقدام می‌گردد.

ماده ۱۰- اتحادیه‌های صنفی موظفند بیست درصد مبالغ دریافتی خود را به موجب ماده یک این آیین‌نامه هر سه ماه یک بار به حساب مجمع امور صنفی واریز کنند.

ماده ۱۱- اتحادیه‌های صنفی موظفند بر اساس بندهای (ز) و (و) ماده ۳۰ قانون نظام صنفی نسبت به تنظیم ترازنامه سالانه و تسلیم آن (تا پایان خرداد ماه هر سال) و تنظیم بودجه سال بعد (تا پایان دی ماه هر سال) به مجمع امور صنفی ذیربط جهت رسیدگی و تصویب اقدام نمایند.

ماده ۱۲- کمیسیون نظارت مربوط و مجمع امور صنفی ذیربط مکلفند به طور نوبه‌ای یا نمونه‌گیری، وضعیت درآمدها و هزینه‌های اتحادیه را با مراجعه به دفاتر مربوطه بررسی و در جلسات کمیسیون نظارت گزارش نمایند.

ماده ۱۳- این آیین‌نامه در ۱۳ ماده و ۷ تبصره و در اجرای ماده ۳۱ قانون نظام صنفی تهیه و در تاریخ ۱۳۸۳/۵/۱۰ توسط وزیر بازرگانی تصویب گردید و در تاریخ ۸۵/۷/۲۴ با تصویب وزیر بازرگانی ماده ۷ اصلاح شد.